

תלמודו בידו

דף ט עמוד א

[א] כמה תופרים ספר תורה תפילין ומזוזות, והאם הם מטמאים את הידים ?

[ב] באיזו שפה מותר לכתוב ספר תורה נביאים וכתובים, תפילין ומזוזות ?

[ג] שנינו שספרים נכתבים בכל לשון, וקשה לתנא בברייתא שכתבי הקודש צריכים להיכתב אשורית ?

[ד] האם מצינו תיבות של ארמית בתנ"ך ?

[ה] מה היה המעשה בתלמי המלך ?

[א] תפילין ומזוזות: הלכה למשה מסיני שיהיו תפורים בגידים של בהמה או חיה טהורה. ספר תורה: לסתם משנה כאן, צריך לתופרו בגידים. אמנם יש תנא המתיר אף בפשתן. - ידים הנוגעות בספר תורה, תפילין או מזוזה, נעשות שניות לטומאה.

[ב] תורה ונ"ך: לתנא קמא, נכתבים בכל שפה.

לרשב"ג [וכן הלכה], נכתבים בלשון הקודש או ביוונית.

שנאמר "יפת אלקים ליפת וישכן באהלי שם" [לשון היפה של בני יפת].

לר' יהודה, נביאים וכתובים בלשון הקודש, וספר תורה אף ביוונית.

תפילין ומזוזות: בלשון הקודש בלבד, שנאמר "והיו הדברים", שיהיו כנתינתם מסיני.

[ג] 1. ספרים נכתבים בכל לשון, אך באותיות אשורית. אבל באותיות שאינן אשורית, פסולים.

2. תורה נביאים וכתובים, נכתבים בכל לשון. תפילין ומזוזות, נכתבות רק אשורית.

3. תורה נביאים וכתובים בכל לשון. מגילת אסתר רק אשורית, שנאמר "ככתבם".

4. לחכמים, כל הספרים נכתבים בכל לשון.

לר' יהודה [התנא בברייתא], נביאים וכתובים בלשון הקודש ובכתב אשורית בלבד.

[ד] 1. יגר שהדותא. 2. פתגם [דבר בלשון הקודש]. 3. יקר [כבוד בלשון הקודש].

[ה] כינס שבעים ושנים זקנים, והכניס כל אחד לאחד אחר. אמר להם שיתרגמו את תורת משה בלשון יוונית. ונתן הקב"ה בלב כל אחד לתרגם התורה באופן שוה.